

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 25 червня 1985 року

№ 76 (3583).

Ціна 2 коп.

НОВИНИ КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

НАДПЛАНОВИЙ ПРОЦЕНТ — НОРМА

На трудову вахту, присвячену XII Всесвітньому фестивалю молоді і студентів, XXVII з'їзду КПРС заступили два комсомольсько-молодіжні колективи, усі п'ятдесят комсомольців Рівнянського дослідно-експериментального заводу сільськогосподарського машинобудування. Змагання набуває розмаху. Сьогодні в числі його лідерів йдуть комсомольці — член Новоукраїнського райкому комсомолу слюсар Віталій Чубар, токарі Віктор Караман та Віктор Костюк, фрезерувальник Сергій Мисинчий. Зміни завдання хлопці стабільно виконують на 110—112 процентів.

Нові завдання постанали перед робітниками й інженерно-технічними праців-

никами підприємства у зв'язку з важливими завданнями в економічній політиці партії, поставлених на квітневому (1985 року) Пленумі ЦК КПРС, на нараді з питань прискорення науково-технічного прогресу. Підприємство це молоде, оснащене верстатами з числовим управлінням. Тож, зрозуміло, сюди тягнеться молодь — 60 процентів працюючих на заводі складають комсомольці. Отже, тепер слово за ними. Усі умови для науково-технічної творчості на підприємстві є. А вже кожна друга раціоналізація надходить тут від комсомольців і молоді.

С. ВОЙПАН,
другий секретар
РК ЛКСМУ.
Новоукраїнський район.

«ВСЕ УМІЄ НАШ ВОЖАТИЙ»

Традиційний останній шкільний дзвінок може сповістити про час про-

мання зі школою та про кінець навчального року не тільки школярам, а й їхнім старшим товаришам — вожатим-виробничникам. Виявляється, і вони одержують оцінку в кінці навчального року. І ось, за підсумками минулого навчального року незгадані Олександрійського електромеханічного заводу імені XXV з'їзду КПРС виборів перше місце серед педагогічних загонів промислових підприємств міста.

Комсомольська організація Олександрійського електромеханічного заводу шефствує над середньою школою № 2 імені О. М. Горького. З кожним роком все міцнішими і змістовнішими стають ці шефські зв'язки. Особливо цікавою була робота з школярами цього року в ході підготовки до 40-річчя Великої Перемоги, XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, 50-річчя Стахановського руху. Запам'яталися школярам зустрічі з ветеранами Ве-

ликої Вітчизняної війни, поїздка до Корсунь-Шевченківського, конкурс бального танцю, організований для них заводчанами. А робота під час весняних канікул в складальному цеху № 202 під керівництвом шефів-виробничників для випускників з 10-а класу стала випробуванням на зрілість, на підготовку юних до самостійного життя.

Пастала пора шкільних канікул. Проте не поривають зв'язків зі своїм підопieczним кращі вожаті-виробничники С. Булуєва, Л. Колісник, І. Кісіль, Л. Тимченко, І. Земченко, О. Іванова, В. Яковенко, В. Іванченко, І. Первак, І. Курбатова, Н. Мильченко. Почнеться новий навчальний рік і вони разом з педагогами знову поведуть їх у країну знань.

О. ШАБАНОВ,
заступник секретаря
комітету комсомолу
Олександрійського
електромеханічного заводу імені XXV з'їзду
КПРС.

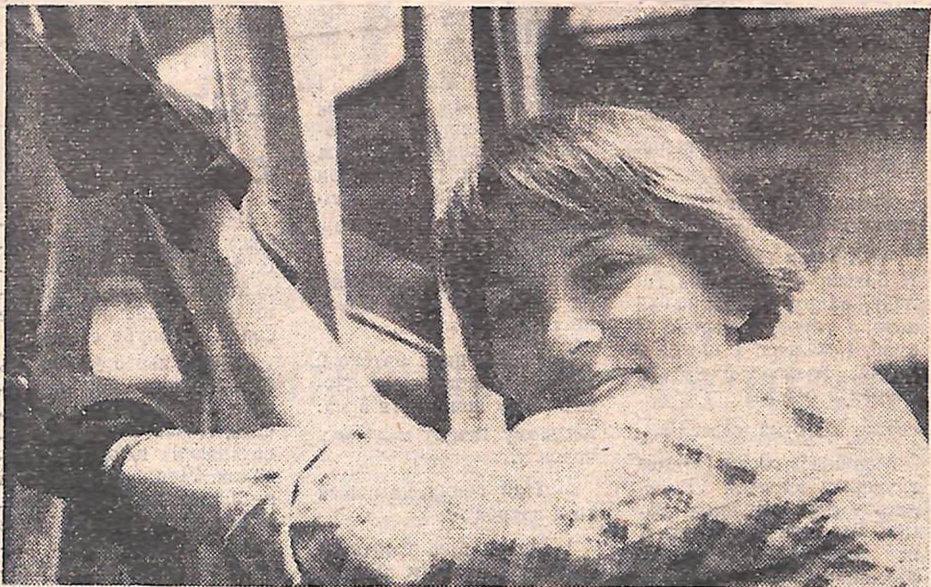

Минулого року Г. Сорочан набрала групу нетелів і ось уже зобов'язалася від кожної з первісток надіти по 2 400 кілограмів молока. За п'ять місяців нинішнього року має вже більше 1 500.

В житті Галини Сорочан сталася знаменна подія — комуністи колгоспу імені Дзержинського одностайно прийняли її кандидатом у члени КПРС.

На фото: Г. СОРОЧАН.

Фото М. САВЕНКА.

У Галини ВАКУЛЕНКО дещо романтична професія — вона кранівниця. Працює в піднебесі.

Галина — комсорг формувального цеху заводу залізобетонних виробів. Вона по праву носить звання «Кращий молодий робітник».

Фото Л. ТАРАСЕНКА.

М. Світловодськ.

СІМНАДЦЯТЕ СТАРТІВСЬКЕ ЛІТО

Спортивно-трудова табір «Старт» Кіровоградської середньої школи № 5 розпочав своє сімнадцяте трудове літо. В минулому році за кращу організацію виробничої діяльності та політико-виховної роботи табір був удостоєний приза ЦК ВЛКСМ.

Нинішні стартівці, підтримавши ініціативу комсомольців с. Комишувате Новоукраїнського району «XXVII з'їзду КПРС — 27 ударних днів», з хорошим настроєм трудяться на колгоспних полях. Тільки за перший тиждень зміни вони обробили 21 гектар цукрових буряків, 4 гектари кабачків, гектар кропу у колгоспі «Україна» Знаменського району.

Між трудовими бригадами організовано соціалістичне змагання. Щодня у штабі табору підбивають підсумки зробленого за день. Визначають кращі бригади, надаючи їм право на загальній лінійці підняти прапор нового трудового дня. Організовано також індивідуальне змагання серед членів бригад. Лідерство у змаганні стабільно утримують Андрій Бруновський, Валентина Тарасенко, Лариса Таран, Артур Казарян та наймолодший стартівець — п'ятикласник Андрій Кудревич.

На зборах тимчасової комсомольської організації табору одностайно був схвалений почин першої

бригади, яку очолює Віктор Меркотан: «Відпрацювати кожному стартівцю на честь XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів дванадцять годин понад встановленої норми, а зароблені кошти перерахувати до фонду фестивалю».

Хотілося б, щоб наша ініціатива знайшла підтримку у всіх таборах праці та відпочинку міста та області.

Насичене справами життя стартівців. У вільний від роботи час хлопці і дівчата допомагають обробляти присадибні ділянки ветеранам Великої Вітчизняної війни, займаються пошуковою роботою «Люди трудової слави колгоспу», змагаються з футболу, баскетболу, беруть участь у конкурсах «Ну-мо, дівчата!», «Ну-мо, хлопці!», «Алло, ми шукаємо талантів!».

С. ТЕОДОРЕНКО,
комісар табору
«Старт-17».

ЕКОНОМИТИ? РОБОЧИЙ ЧАС!

РАНОМ польова колона колійної машинної станції № 63 збиралася відіти на дільницю Цибулево — Чорнольська: треба було за шість годин технологічного «вікна» відремонтувати капітальним ремонтом 1392 метри колії. Ще звечора все було сплановано, передбачено хід технологічного процесу до жодної хвилини. Цього разу колону очолює молодий спеціаліст інженер Віктор Литвиненко, секретар комсомольської організації, кандидат у члени КПРС.

Швидко спливали хвилини, години. Робота посувалася вперед хорошими темпами. І ось зроблено останню перевірку: можна відкривати рух поїздів. На виконання робіт було затрачено 5 годин 28 хвилин. На 32 хвилини раніше по відремонтованій дільниці пішли пасажирські і вантажні поїзди. Окрім того, капітально було відремонтовано 1650 метрів колії, що на 258 метрів більше запланованого. Потрудилися того дня робітники по-ударному, високопродуктивно. Чітка організованість, свідомо дисципліна, до тримання технологічних норм, почуття відповідальності за доручену справу дух соціалістичного змагання сприяли високопродуктивній праці.

Колетив колійної машинної станції № 63 успішно виконав завдання 4-х років п'ятиріччя по всіх показниках. На 10 днів раніше строку виконано і періодичне завдання завершального року п'ятиріччя. Лише за минулі роки одинадцять п'ятиріччя тут повторно використано старих але придатних шпал понад 70 тисяч штук. Для придбання такої кількості нових шпал було б витрачено 290 тисяч набоїв.

Протягом минулих років п'ятиріччя колектив колійників-ремонтників 6 разів виборював першість у соціалістичній мережі залізниць СРСР нагороджувався перехідним Червоним прапором Міністерства шляхів сполучення СРСР та ЦК профспілки працівників залізничного транспорту 6 разів одержував перехідні червоні прапори як переможців соціалістичного змагання на Одеській залізниці.

У всіх славних зверненнях у трудових буднях найактивнішу участь приймають комсомольці і молодь. Кожен молодий робітник трудиться з притаманним молоді творчим запалом, ентузіазмом. Комсомольці підприємства у нелегку дорожку взяли з собою корчагінську жагу до праці, вірність слову і обов'язку. По-ударному, по-стахановськи трудяться члени ВЛКСМ монтери колії Лідія Шаповалова, Людмила і Римма Сорокіни,

Аркадій Ніколасів та інші. Нелегка ця праця. Буває, що під час роботи на «вікні» почнеться дощ, заохолить. Але роботу треба виконати в строк, або й раніше. Виконують. Визначними майстрами своєї справи стали й комсомольці кранівники Анатолій Ратушний та Сергій Токар. Беззаперечно підкоряються їхній волі сталеві велетні.

У колійну машинну станцію минулого року після закінчення Дніпропетровського інституту залізничного транспорту прийшли молоді спеціалісти — інженери Лариса та Михайло Руденки. У колективі вони прижилися швидко. За рік Лариса виросла до інженера техвідділу а Михайло працює майстром.

Особливою турботою партійної організації стало піклування про молодь. Проней постійно турбуються надають допомогу в всьому секретар партбіро В. І. Шаблій, інженер з техніки безпеки А. І. Тінюков, начальник колійної машинної станції А. С. Котко. За покликом серця вони стали добрими наставниками молоді ветерани підприємства У. М. Каютова, інженер К. М. Берегова. За передану життєву мудрість вдячні їй молоді робітники. За те, що привчили їх економічно витрачати кожен робочу хвилину.

Росту продуктивності праці сприяє те, що на підприємстві постійно дбають про впровадження у виробництво досягнень науки і техніки, яке дозволяє зменшити процент ручної праці. За роки п'ятиріччя рівень механізації зріс з 80,1 процента до 87,3 процента. За чотири роки тут впроваджено у виробництво нові високопродуктивні машини: шибено-очисну, потужний бульдозер, автогрейдер та інші. Частину нововведень запропонували й раціоналізатори.

У колективі колійної машинної станції № 63 у відповідь на рішення квітневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС з новою силою розгорнулося трудове суперництво. Йдучи назустріч XXVII з'їзду КПРС, колектив зобов'язався до 68-ї річниці Великого Жовтня відремонтувати капітальним ремонтом 56 кілометрів колії 80 процентів робіт виконати з оцінкою «відмінно», домогтися перевиконання норм укладки колії у «вікно» на 3 проценти, зекономити 10 годин «віконного» часу. У виконанні цих важливих завдань вагоме слово повинно бути за молодими виробничниками.

О. ГОЛОБОРОДЬКО.
Знаменський район.

Ідейною зрілістю, трудовою активністю, організованістю заводчан вимірює наслідки своєї роботи пропагандист ніроградського заводу «Гідросила» М. В. Самченко, який допомагає їм освоїти курс «Соціалістичний спосіб життя і молодь».

Фото В. ГРИБА.

Хто

виступатиме завтра?

ЛЕКЦІЙНА ПРОПАГАНДА

АКТИВІСТИ лекційної роботи в районі — шановні люди. На їх лекції йдуть сотні різних за віком людей. Їх з адячністю слухають. Але названі лектори вже переважно пенсійного або передпенсійного віку. Тому питання підготовки молодих лекторів справді важливе.

Нині у всіх середніх школах району працюють лекторські групи із учнів 9—10 класів, що виявили схильність до володіння словом. Юні лектори аиступають перед школярами і на виробничих ділянках колгоспів: на фермах, в бригадах, на токах. Багато з них, закінчуючи середню школу, уже мають певні навички лекційної пропаганди.

Для підвищення майстерності молодих лекторів з виробничників та сільської інтелігенції (район суго сільськогосподарський) при райкомі партії працює школа молодого лектора. Слухачі школи — молоді спеціалісти різного фаху, які перебувають в районі із середніх та вищих навчальних закладів. У цьому навчальному році вчиться 24 слухачі, а за весь час її закінчило близько двохсот чоловік. Програма розрахована на два роки. Особливу увагу звернено на методику підготовки лекцій, вивчення основ педагогіки і психології, семінарські заняття та стажування. Молодому лектору потрібна підтримка. Тут добре допомагає наставництво у лекційній роботі, якому райком партії і першій партійній організації приділяють постійну увагу.

Найдосвідченіший серед них — ветеран Великої Вітчизняної війни і праці, завідувач Вільшанським історико-краєзнавчим музеєм І. І. Гуржос. Перш ніж зустрітися з тією чи іншою аудиторією, члени лекторської групи інспектор у справах неозолітних В. Бобова, хірург районної лікарні А. Гонтар, завідувач ветеринарною лікарні В. Харкавенко, секретарі райкому комсомолу Г. Шалалко та В. Троянський перебувають у Івана Із-

новича. **Г**ОЛОВНЕ у виступах позаштатних лекторів райкому комсомолу — пропаганда матеріалів XXVII з'їзду КПРС, пленумів партії, знайомство з життям і діяльністю В. І. Леніна, міжнародного молодіжного руху, контрпропагандистська робота. Активно діє секція з прашової пропаганди. Для проведення бесід, лекцій, зустрічей запрошують юристів, працівників районного відділу внутрішніх справ.

З метою активізації протидії буржуазній ідеології та пропаганді, нейтралізації їх впливу на молоді в районі створена і діє секція з контрпропаганди при ідеологічній комісії райкому комсомолу. Значне позвавлення в роботу позаштатної лекторської групи вносить її участь у проведенні єдиних днів політичного інформування.

Читати лекції для молоді взагалі складно. Назряд чи лектор, який не може відірватися від тексту, зацікавити аудиторію. Здається, істина безперечна: І все ж чимало лекторів читають з аркуша. Думається, сучасним лектором молодіжної аудиторії слід чітко засвоїти правило ораторів ще стародавніх часів: не спускати очей зі своїх слухачів. А це можливо тільки тоді, коли людина не скоюють записи, коли вона чітко орієнтується в питанні й вільно викладає думки. Звідси виникає необхідність вузької спеціалізації.

Умови, в яких веде роз'яснювальну роботу сучасний спеціаліст сільськогосподарського виробництва, специфічні. Кожна лекція, це й одночасно агітаційний виступ. Для таких виступів потрібне хороше знання аудиторії, уміння пристосуватися до ситуації, що виникла, вибрати найбільш вдалі форми пропагандистського впливу. Тому підготовка до лекційної діяльності майбутнього спеціаліста сільського господарства теж вимагає про-

думаного, гнучкого і творчого підходу.

Усі ці фактори ми враховуємо при формуванні системи підготовки молодого лектора. Як це нам вдається, хочу показати на прикладі росту молодого спеціаліста сільського господарства А. Нестерова. У свій час ще працюючи інженером колгоспу імені 40-річчя Жовтня, Анатолій закінчив районну школу молодого лектора, а пізніше його рекомендовано на посаду голови колгоспу. Колгосп першим в районі перейшов на бригадний підряд. А. Нестеров став його палким пропагандистом. Анатолій часто сам виступав з лекціями на сільськогосподарську тематику, його наслідують спеціалісти колгоспу.

Боремось не за кількість, а за якість своєї роботи. Провели атестацію всіх лекторів, добиваємося їх чіткої спеціалізації. Знаємо, що лекторська майстерність досягається тільки роками практики і наполегливої праці над собою.

Я теж читаю лекції більше тридцяти років. Тематика — як молодіжна, так і питання міжнародної політики. Наочно спостерігаю позитивні зміни. Практика показує, що виступаючий повинен вважати лекцію справді роботою, а не такою собі «казеєю» під час відряджень. До неї треба готуватися, користуватися, зокрема, методичними розробками.

ХОЧУ зауважити: було б добре, аби обласна організація товариства «Знання» саме для шкіл молодого лектора готувала відповідні підручники (як це робиться в системі партійної політосвіти). Не секрет — окремі спеціалісти або зовсім не беруть участі в лекційній пропаганді, або виконують це громадське доручення без бажання, бо любові до цього складного мистецтва їм не прищеплено.

Постанова ЦК КПРС «Про стан та заходи щодо поліпшення лекційної пропаганди» зобов'язує нас приділяти постійну увагу підготовці і вихованню лекторських кадрів саме із середовища молоді. Гадаю, кожен лектор повинен вважати своїм почесним обов'язком готувати собі зміну, ділом відповісти на запитання «Хто буде читати лекцію завтра?».

П. КОСМАН,
другий секретар Вільшанського райкому Компартії України, керівник районної школи молодого лектора.

ТВЕРЕЗІСТЬ НА КОЖЕН ДЕНЬ

ЗОЛОТІ СЛОВА

ДІТИ І АЛКОГОЛЬ... ДЕ ТОЙ БАВ'ЕР, ДЕ ТОЙ КОРДОН, ЩОБ ВІДГОРОДИТИ ОДНЕ ВІД ІНШОГО? ТОДІ ОТАКИХ ІСТОРІЯ У ЖИТТІ БУЛО Б МЕНШЕ І МЕНШЕ...

Звідки двійки?

Я їх страшенно не любив. Мені здавалося, що двійка — не оцінка, не стимул для поліпшення навчання, що вона вкрай поганій помічник учителя. Мені здавалося, що вона — кара для учня. І тому при усному опитуванні навіть тоді, коли дитина не вичлила правило, вірш, я картая її, просив підготуватися краще, попереджував, що обов'язково опитаю завтра, а від двійки утримувався.

Але ж є письмові роботи — диктанти, перекази, твори. Якщо диктант чи твір рясніє помилками, від незадоволеної оцінки ніде не дінешся...

І ось вона, проклятуша двійка. І кому! Марійці. В тебе ж була чудова пам'ять. Ти могла переказати весь урок від початку і до кінця. Тобі треба було лише раз послухати правило. Ти могла б високо злетіти в науці, в громадській діяльності. І тобі підрізав крила... алкоголь...

Іду до класного керівника.

Ганна Петрівна сумно хитає головою:

— Хіба ви не знаєте, що її батьки п'яниці? На голю, на руки дівчини — і хата, і город, і корова, і курі, і малеча. І щоденні лайки батька й матері, сварки й білки...

Так. То була трагедія.

Марійка з горем і бідою закінчила школу... Лишлася у селі. Вийшла заміж. Має сім'ю. Знають її як хорошу трудівницю. Звичайно, не всім бути професорами. Але якщо у дитини є талант до науки, то чому б йому не розквітнути?

Звідки ж двійки? Є різні причини. Але, мабуть, кожен педагог із боєм скаже: часто там, де злив кубло у сім'ї «зелений змії», там діти вчаться погано. І не вони винні в тому...

Загублене дитинство

Як, у нас? Де діти — єдиний привілейований клас?

Так. У нас. І знову там, де злив кубло у сім'ї «зелений змії»...

Непаче й зараз бачу русявого Павлика з останньої партії. Завжди невеселий, неговіркий, він не охоче приєднувався до хлопчиків, що галяли м'яча, що жартували, збираючись у гурт. Ми розуміли чому. В його душі поселився страх. Чому піби вчувався п'яний окрик

батька... Он він іде, хитаючись. Хоч одержував зарплату, але не несе своїм дітям гостинця. З його кишені виглядає пляшка. Для похмілля.

І мати злякано шепоче:

— Діточки, ховайтесь, бо й вас не пожаліє!

Вони тікали, ховались, а мати принала вся грозу на себе...

Ного кликали в сільську Раду, в школу, він клявся, давав слово, мати вде сьте, всеоте прощала йому, керуючись нещасним законом — розійтись можна, чоловіка знайти можна, та чи можна буде знайти батька з трьома дітками? Хай хоч такий, та буде. Може, вгамониться, може, нап'ється.

І так і рік, і другий. І так у Павлика і його двох сестричок рідний батько крав дитинство...

Не той шлях...

Клас. 30 хлопчиків і дівчаток. І піднялись, і впростили, і пішли хорошими шляхами. Між ними є офіцери, капітан далекого плавання, є комбайнери, доктори, є лікар, є вчителі...

Та викреслити з пам'яті не можу, що один пішов не тими шляхами...

У Іванка піли батько й мати. І підносили на Новий рік, у інші свята й маленькому Іванку маленьку чарочку.

— Пий, сику, за наше і твоє здоров'я!

І Іванко пив. Спочатку кривився. А потім звик. З четвертого класу.

Пізнніше в їхній хатині й пристойного рядна не лишилося. Все йшло на самого. Все пішло. Аж до темних ночей, до страшного провалля. До току з колгоспної пшеницею — батько з мішком, а Іванко з торбою. І до ферми теж... І до народного суду... За грати пішли батько й мати. А Іванко згодом опинився в колонії малолітніх правопорушників...

Двадцять дев'ять і один. Та нас повинен тривожити і той один...

Вибух гніву

Директора школи Івана Васильовича, здається, ніхто ніколи й ніде не бачив гіршим. Ветеран Великої Вітчизняної війни, розважливий, спокійний. Проте на тій педраді його не можна було пізнати.

Лариса Кирилівна робила доповідь про виховання дітей у сім'ї... Моминки перевертали диктанти, фізкультурник, прикрившись рукою, роз'язував кросворд, дехто слухав.

А коли почалося обговорення, порушивши всі традиції, першим узяв слово директор:

— Якби можна було, я оцій доповіді поставив би десять двійок! Десять щось списане, деось щось почуте, все гладеньке, а ні слова, ні післова про боротьбу із найбільшим злом — пияцтвом! У нас є багато хороших свят. Запрошують і мене. На одній піді, на іншій ні. Але від одного запрошення не відмовляюся ніколи. Це тоді, якщо проводжають допризовники в армію. На минулому тижні запросив і мене Анатолій, наш недавній випускник.

Прийшов я. На подвір'ї дець так чоловік тріста. Столи. Спереду Анатолій, його одиолити і діти. Наші ж учні. Батьки підносили чарку Анатолію. І дітям чарки теж.

Я не втримався, звернувся до старости пещора:

— Що ви робите?

Він узяв мене за руку і сказав:

— Іване Васильовичу! Це не ваш дім, не школа. Там буде командувати. А тут — не сійте зривати нам вчора!

Я не міг там більше бути й хвилин. Товариш! От про це треба говорити! Кричати! Щоб не було отих п'яних застіль на тріста чоловік. Щоб не було там дітей! Ми ж твердимо, що той, хто приймає до алкоголю дітей — злочинець! А як назвати це лихо?...

Золоті слова

Люблю я той куточок. Осокорі на дамбі. Верби в долині. Ясенівий гаїлок на узгір'ї. Високі трави, синє небо і ясне сонце. І голубе озерце.

Та біля нього вже стоїть біла легкова машина. Нічого. Місця й риби вистачить, тільки б природі відпочиваючі шкоди не завдали. Ладнаю вудочки і поглядаю на прибульців. Чоловік, дружина, двоє дітей. Опсцкуватий засмаглий хлопчак тягає карасиків. Ного сестричка щось ловить у травах, у квітах...

Та ось і час обіду.

Жінка розстелє скатертку, на ній — хліб, черпона редиска, ковбаса, сало. І кілька пляшок.

— Вибачайте, добрі люди. Що у вас у пляшці?

— Ситро, мінеральна вода.

— Це для дітей. А для вас є щось міцніше?

— Є.

— Що?

— Квас.

— Невже лише квас?

— Лише він.

Чоловік замовкає, а дружина, балакуча, з усмішкою продовжує:

— Якби ми вживали міцніше, ми не мали б оцій легкової, не мали б і кооперативної квартири. Та й чи були б у нас отакі веселі, щасливі, дужі діти?

Мені, як педагогові, подумалося: золоті слова... І добре, що повелася війна із «зеленим змієм». Щоб були у всіх нас веселі, здорові, щасливі діти...

М. ОЛЕКСАНДРОВИЧ.
Новомиргородський район.

ПРО ЦЕ ПИСАЛА ГАЗЕТА 23 РОКИ ТОМУ

Є РЕКОРД ОБЛАСТІ!

Змагання з легкої атлетики на стадіоні спортивного клубу «Зірка» вже підходили до кінця, коли диктор сповістив про успішний запуск нового космічного корабля «Восток-4».

Як тільки закінчилась передача, Микола Педюра підійшов до чемпіона області Григорія Манойлова з Кремгесбуду: «Давай наберемо дві команди і проведемо естафету 4х800».

Григорій з одного натяку зрозумів товариша: «Значить, на честь космічних польотів? Тоді обов'язково потрібен рекорд...».

Команда збралася швидко — В. Куленко, Г. Мимрук, М. Педюра та інші.

Першим поїс естафету паличку Микола Педюра. Він промчав два круги по стадіону за 2 хвилини 20 секунд. Непогано. Решта спортсменів — Манойлов, Мимрук та Куленко — пробігли кожен свої 800 метрів ще краще.

Гучними оплесками нагороджують болільники Г. Манойлова. Результат його команди в естафеті

8 хвилин, 13,8 секунди. Є рекорд області!

Це було в день, коли свої космічні кораблі вели Андріян Ніколаєв та Павло Попович.

Н. ПАЛИВОДА.

ТАКІ УРОКИ НА ВСЕ ЖИТТЯ

Навесні минулого року наша бригада взяла зобов'язання виростити по 65 центнерів кукурудзи в зерні з кожного із десяти гектарів, виділених для сіаби. Ще взимку вивезли більше як по 30 тонн перегною на гектар. Чимало довелось й рук докласти: підсаджували у зріджені гнізда, проривали, обсапували.

А коли звели з поля все до качанчика, комірник нашого колгоспу повідомив: «Молодці ви! Виходить аж по 85 центнерів. Це ж краще, ніж по колгоспу».

Робота в бригаді допомагає нам краще пізнавати життя. Багато учнів пішло навчатись у технікуми, а переважна більшість — одразу працювати в колгосп. Хорошими прикладами для кожного з нас є телятник Іван Безкрозний, трактористи Володимир Оляченко та Микола Овсієнко, ланкова-

кукурудзівник Валентина Бойченко — наші колишні випускники.

Н. СУДАК.

Колгосп «Іскра» Олександрівського району.

КОТЛОВАН ГОТОВИЙ

Нову машину — екскаватор «Ленинград-302» довірили комсомольцю Толі Яшникову. На дільниці спеціалізованих робіт обласного будівельного тресту хлопця знають як хорошого виробничника. Особливо відзначився він на укладанні бетонних перекриттів. Виконував він ці роботи в Олександрівці, Знам'янці і Рівному, де споруджувалися житлові будинки, школи тощо.

Недавно Анатолія направили в Кіровоградський мікрорайон прокладати траншеї і рити котловани для будівництва нових житлових приміщень. Юнак переставив стрілу екскаватора, причепив кіш і почав копати траншеї. Узав зобов'язання: до дня відкриття XIX з'їзду комсомолу України закінчити котлован під 36-квартирний будинок. Йому потрібно було виїхати майже тисячу кубометрів ґрунту. Яшников успішно виконав зобов'язання.

В. ЛЮНЕНКО.
(«Молодий комунар», 1962 р.).

ЛІТНЬОГО дня, в спеку, — найкращий підпочинку на річці. В такі дні особливо гамірно й тісно на міських пляжах. Та, на жаль, іноді радісні щасливі дні відпочинку затьмарюються неоправданими пригодами.

Деякі пляжники забувають, що річка приносить радість і здоров'я тільки тоді, якщо її берегами користуватися розумно, не забувати рекомендаційних правил обережності, яких слід дотримуватись аби не піддати своє життя небезпеці. На жаль, випадки непростимої забудькуватості не поодинокі, а наслідки від цього іноді бувають трагічними.

Під час купання не треба допускати грубих порушень на воді. Знаходиться на пляжі з малими дітьми — стежте за ними. Будьте біля них на березі, у воді, щоб попередити їхню необережність чи падіння в воду.

При зіткненні з підводними перешкодами (каміння, палани, якорем, нагнітними ливками) людина вдаряється об них, причому удари бувають нерідко настільки небезпечні, що людина втрачає свідомість, не появляється на поверхню і гине.

Обережно на воді!

Деякі пляжники заплывають за буї, загородження, ризикуючи бути винесені течією на фарватер ріки, де їм загрожує небезпека потрапити під гвинт судна.

Грубим порушенням правил на воді є купання в нетверезому стані, коли нерідко людина не тільки травмується, а й гине. Крім того, п'яні на пляжі неують настрій відпочинком, хуліганять.

Довготривале перебування в воді веде до переохолодження тіла, появи судом. Судом викликає в неознанних людей почуття страху, неспокійності, втрачається самовладання, і якщо пляжник незнайомий із способами якими можна усунути судому, він стає жертвою своєї необережності.

Тривале перебування на сонці з непокритою головою викликає приплив крові до мозку, а це також веде до запоморочення і втрати свідомості. Тому слід чергувати перебування на сонці з відпочинком в тіні.

Для безпечного відпочинку всім громадянам необхідно знати правила поведінки на воді, пам'ятати, що дотримання їх відбиває інтересам їхнього здоров'я.

Як правило, нещасні випадки на воді, що трапляються під час купання, — від невміння плавати. Плавання є одним з найцінніших способів зміцнення здоров'я людини, приносить їй велике задоволення. Воно сприяє зміцненню м'язів, нервової системи, обміну речовин в організмі, поліпшенню діяльності серцево-судинної системи.

Заняття плаванням допомагають поліпшити здоров'я, розвинути силу, витривалість, здобути багаторічний досвід, підвищити працездатність. Користуйтеся водоймами рік, озер, морів для купання, відпочинку. Але не забувайте при цьому про правила поведінки на воді.

Л. КЛЮЧКА.
методист обласної ради товариства рятування на воді.

Планета

події.
ФАКТИ.
КОМЕНТАР

ТОЧАТЬ САМУРАЙСЬКИЙ МЕЧ

Прогресивна громадськість Японії висловлює серйозну стурбованість і занепокоєння мілітаризацією країни, втягненням її в орбіту агресивного зовнішньополітичного курсу Білого дому. В багатьох містах країни не припиняються масові маніфестації, учасники яких вимагають від уряду ЛДП зменшити військові витрати і зупинити гонку озброєнь, збільшивши асигнування на соціальні потреби, розірвати «договір безпеки», який набуває все агресивнішу направленість в США.

Фотохроніка ТАРС.

ЩОБ «ВИЯВИТИ» ТЕРОРИСТІВ

На Близькому Сході Вашингтон привів у дію групи особливого призначення, які під виглядом «боротьби з тероризмом» готують ґрунт для нових бандитських вилазок в

регіоні. Існування таких груп підтвердив не хто інший, як міністр оборони США К. Уайнбергер.

Виступаючи в програмі телекомпанії Ен-Би-Сі «Зустріч з пресою», шеф

Пентагону повідомив, що Сполучені Штати використовують «удосконалену розвідувальну техніку і спеціальні підрозділи» для того, щоб «виявити» терористів і «з'ясувати, які їхні плани».

Нещодавно в Бейруті стався сильний вибух. На одній із пожеволивих вулиць вибухнула автомашина, начинена великою кількістю вибухівки. 60 чоловік вбито і майже 200 поранені. Зруйновано кілька житлових будинків.

Повідомляючи про цю трагедію в столиці Лівана,

американська телекомпанія Ей-Би-Си нагадала, що в березні цього року в Західній частині Бейрута також стався вибух, в наслідок якого загинули 80 і були поранені 250 чоловік. Телекомпанія відзначає, що в організації вибуху брало участь ЦРУ. Не виключено, що підготовкою чергового подібного акту «боротьби з тероризмом» і нині зайняті «спеціальні підрозділи» США.

На знімку: на рунах у рятівника — жертва вибуху в Бейруті.

Фото АФП-ТАРС.

«МИ ПОВІРИЛИ В СВОЇ СИЛИ»

Цього року закінчується оголошене ООН міжнародне Десятиріччя жінки, що проходило під лозунгами рівності, розвитку і миру. Кореспондент АПН в Женеві Володимир Мехонцев попросив генерального секретаря Міжнародної ліги жінки за мир і свободу ЕДІТ БАЛЛАНТАЙН розповісти про основні підсумки цієї кампанії.

— Значення такого важливого глобального заходу, — сказала Е. Баллантайн, — закінчується перш за все в тому, що він допоміг жінкам різних країн поглибити в свої сили, мобілізуватися на боротьбу за мир, за рівність в усіх сферах життя. Багато зрозуміли, що ми не тільки «краща половина людства», якою звинили або мигувалися, або постійно бачили біля «кухонної плити». Адаже і від нас залежить прийняття важливих рішень в політичній, економічній, соціальній галузі.

В цілому за ці десять років пробудилась свідомість того, що будь-які проблеми сьогодні неможливо вирішити без міцної родного жіночого руху. Другий великий підсумок десятиріччя — прийняття документів, що закріплюють в законодавстві багатьох країн рівноправність жінок. Їх право на участь в політичному житті суспільства. Хочеться також відзначити деякі результати і конференції ООН, що виражають відданість жіночому рухові за допомогою у вирішенні проблем

співробітництва між народами, за внесок у зміцнення миру.

Всі питання, які нас хвилюють, ми обговоримо на конференції, яка відбудеться цього літа в Найробі. Для нас ця зустріч важлива не тільки тому, що вона підкріпить підсумки минулого десятиліття. На ній ми зможемо розробити дальнішу програму наших дій.

Що стосується нашої ліги, то ми намагаємось всією своєю діяльністю показати, що можна вирішити будь-які спірні питання перш за все шляхом переговорів, співробітництва при повному взаєморозумінні і добрій волі. Тому наша організація від усього серця вітає нові переговори між СРСР і США з ядерного і космічного озброєння. Я гадаю, що Радянський Союз висунув досить серйозні і конкретні пропозиції, які можуть послужити базою для досягнення позитивних результатів на переговорах. На жаль, до цього часу ми

не бачимо подібних ініціатив з боку США. Навпаки, із Вашингтона лунають надто недовірливі заяви про необхідність для США і НАТО далі нарощувати озброєння, в тому числі розширення його в космосі.

В зв'язку з цим пині, як ніколи, зростає роль світової громадськості і її складової частини — міцної родного жіночого руху. Адаже саме жінка була ініціатором найголовнішого «упокорительничею» в світі. Із свого власного досвіду (а в мене четверо дітей) я знаю, як це важливо своєчасно знайти вірний вихід в складній ситуації. Суспільство — та ж сім'я. І жінки світу можуть і повинні виявити позитивний вплив на хід його розвитку. Це досить переконливо показало деякі речі, що заперечується.

Володимир МЕХОНЦЕВ,
власкор АПН.

Женева.

